

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIV.

Nr. 220.

Braşov, Vineri 5 (18) Octombrie.

1901.

REDACTIUNEA,
 Administraţiunea şi Tipografia
 Braşov, piaţa mare nr. 30.
 Scrieri nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
 se primesc la Administraţiunea în Braşov şi la următoarele
BIBLIOTECI DE ANUNŢURI:
 în Viena: la N. Dukas Nachf.,
 Nr. Angenfeld & Emerio Les-
 ner, Heinrich Schalek, A. Op-
 pelik Nachf. Anton Ooppelik.
 în Budapesta: la A. V. Gold-
 berger. Ekstein Bernat, Iuliu
 Leopold (VII Erzsébet-kürt).
PREŢUL INSERŢIUNILOR:
 o serie garmond pe o colonă
 10 bani pentru o publicare. —
 Publicări mai dese după tari-
 fă şi învoială. — **RECLAME** pe
 pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 24 cor., pe șase luni
 12 cor., pe trei luni 6 cor.
 N-rii de *Duminică* 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 francoi, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de *Duminică* 8 francoi.
 Se prenumără la toate ofi-
 ciele postale din țintru și din
 afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Braşov
 Administraţiunea, Piaţa mare.
 Târgul Inului Nr. 30, etajul
 I. Pe un an 20 cor., pe șase
 luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei
 luni 6 corone. — Un exemplar
 10 bani. — Atât abonamentele
 cât și inserţiunile sunt a se
 plăti înainte.

Indiferență și oportunism.

Nu de ađi de erî, ci deja de lung timp parlamentarismul s'a deochiat și în Austro-Ungaria. Dela început el n'a luat o dezvoltare sănătoasă și normală, nici în partea de dincolo, nici în cea ungară, de dincóce, a monarhiei. Dincolo el devine un parlamentarism din grația împăratăscă, un fel de arenă de esperimentare a număróselor guverne, ce s'au succedat și cari tóte nu erau eșite din sinul camerei și aveau marșrută de sus; dincóce parlamentul ajunsese a fi un câmp de exerciții pentru fumurile și planurile clicii maghiare dela putere, ce reprezenta în condițiunile cele mai abnormală și nesănătoșe principiul egemoniei și al exclusivismului de rasă maghiar. S'ar părea, că situația parlamentară din partea austriacă a monarhiei ar fi fost mai anormală, și totuși n'a fost așa. Parlamentul din Viena tot-déna și până în ziua de ađi a putut trece, pe basa compunerii sale, mai mult séu mai puțin ca reprezentanță a tuturor popórelor din țările austriacă. Nu așa însă în Ungaria. Aici din capul locului a exercitat puterea absolută în parlament numai așa dăsa rasă domnitóre, reprezentată și ea numai de o fracțiune dela cârmă. Așa s'a dezvoltat gradat absolutismul constituțional unguresc, care nu va puté fi suprimat și nimicuit nici prin măsură tactice, nici prin legi ca aceea ce pune în vedere „alegerile curate“, nici prin lozince și devise umflate liberale, ci numai printr'o radicală răsturnare a sistemului artificial de guvernare de până acum.

În asemenea împrejurări și în mijlocul atâtor neajunsuri cine s'ar mai puté mira, că față cu acest parlamentarism pestrít, neisprăvit și asupritor pentru o parte mare a populațiunii monarhiei, se manifestă de mult o indispoziția, o nemulțumire crescéndă a populațiunii, un fel de indiferentism, care în impre-

jurările de ađi a ajuns a fi cel mai tare promovător al oportunismului ce graséză mult în tóte părțile.

Intre tóte țările din monarhia, nicăiri luptele naționale nu luaseră în deceniile din urmă dimensiuni atât de mari, ca în regatul Boemiei. Era deci firesc de a aștepta, că populațiunea boemă va desfășura la alegerile dietale, ce s'au săvêrșit dălele acestea, cea mai încordată activitate. Mult a trebuit sê surprindă deci, că tocmai de rândul acesta alegerii fără deosebire de naționalitate au participat la alegeri în număr mic, așa, că póte nici jumătate din ei nu și-au dat votul. În comunele rurale cifra celor ce n'au exercitat dreptul lor electoral a fost mai mare la Germani, ér în comunele orășenesci au participat relativ în mai mare măsură Germanii, decât Cehii.

Mulți își bat capul acum să aște adevărata cauză a acestei aparițiuni. Unii dîc, că curentul fiind favorabil elementelor radicale și extreme, mulți alegători, mai ales Germani, de témă ca să nu provoče conflicte cu aceste elemente, au preferit mai bine a sta acasă și a nu-și exercita votul. Astfel esplică de piidă progresiștii germani desastrele lor la alegeri și învingerile surprinzătoare ale pangermanilor. Alții mai află, că și considerațiuni oportuniste, cari au dat preferință intereselor economice față cu cele naționale, ar fi contribuit la faptul, că au lipsit dela urnă alegerii în număr atât de mare.

Indiferența și oportunismul acesta s'a vèdat tare accentuându-se și la alegerile pentru dieta ungară. Popolațiunea a început a fi cuprinsă și aici de disgust și de obosélă, atât de prielnice pentru a lăți indiferența și oportunismul.

Nu vorbim aici de acea parte a populațiunii, care a observat din convingere o atitudine pasivă față cu alegerile dietale, ci de populațiunea maghiară chiar, care se simte pe alocurea în mare măsură desa-

măgită și nemulțumită cu ródele absolutismului parlamentar unguresc. Pături mari de alegători unguri s'au abținut de astă-dată dela vot și acesta s'a întâmplat și în centre maghiare mai pronunțate prin șovinismul lor, ca de pildă în Clușiú, unde mai mult ca a patra parte din alegătorii unguri nu și-au exercitat dreptul lor electoral

O fóie din Clușiú se plângeră amar de acesta, comite însă greșéla de-a atribui și căderele candidațiilor guvernamentali unguri la alegerile din Braşov numai oportunismului și indiferenței unor alegători maghiari, cari s'ar fi ferit de a-și da votul pentru ei.

Indiferența și oportunismul, ce s'au manifestat la alegerile din Cis și Transilvania în măsură așa de mare, sunt un viu semn, că parlamentarismul unguresc și austriac a încetat de mult de a mai avé vr'un farmec pentru marile masse ale populațiunii.

De aici se póte conchide numai la un singur lucru: că adecă se ivesce absoluta necesitate a unei cure radicale printr'o transformare temelnică, fără de care organismul celor două state dualiste nu se va mai puté însănătoșea nici odată. Unde sunt însă acei bărbați de stat, cari se găsescă leacul tãmaduitor?

Președintele camerei ungare. Foile unguresci dau ca neîndoióșă șoirea, ca destituția demnității de președinte a noiei camerei ungare e ca și rezolvată. Coloman Szell, după multe stăruințe, ar fi înduplecat pe contele Albert Apponyi să primescă el acest post. Unii „rãutăcioși“ șoptesc, că Apponyi a fost ușor de înduplecat, deórece dela demnitatea de președinte până la demnitatea de ministru este numai un pas. — Tot-odată se afirmă, că Horanszky încă va intra în cabinetul Szell, dér nu ca ministru de finance, cum s'a dîs mai înainte, ci ca ministru de interne.

Cluburi social democrat. La alegerile trecute li-a succés social-democrați-

lor din Ungaria să-și trimită un deputat în noua cameră. În urma acesta — spun foile maghiare — principiile democratiei ocuceresc teren tot mai mare în țără. O parte a cluburilor independente (kossuthiste) s'au format în cluburi democratice și alte număróșe cluburi se vor înființa. De-oacmdată astfel de cluburi s'au înființat în Pojun, Seghedin, Oradea-mare, Alba-regală și Cășovia. Cluburile din provincie vor sta în permanent contact cu comitetul central din Budapesta.

Alianță româno-grecă. Dîarul rusesc „*Novoje Vremja*“ dá mare importanță apropiatei visite, ce o va face Regele George al Greciei la curtea din Viena. După numita fóie cu ocaziunea acestei întrevederi se va discuta asupra alianței dintre România și Grecia, care se va încheia sub protectoratul Austro-Ungariei.

Dela procesul în afacerea Iancu.

Clușiú, 15 Octombrie 1901.

— Fine. —

7) Sê se ceră părerile secțiunilor istorice ale Academiei de științe imperiale din Viena, a acelei reg. ung. din Pesta, a celei române din Bucuresci și a celei sudașlave din Agram asupra rolului din 1848 a lui Avram Iancu, asupra motivelor mișcării conduse de el, cu deosebire asupra caracterului politic, militar și individual al lui Avram Iancu. Acesta pentru a dovedi, că caracterisarea defaimătoře pentru Iancu, ce se face în ordinul ministrului de interne și aceea pe care a făcut-o subprocurorul nu corespunde adevărului istoric, și că caracterisarea, ce se cuprinde în punctele înșirate în actul de acuzare ca încredințate, corespunde adevărului istoric și prin urmare punctul séu de vedere îndreptătesce protestarea.

8) Pentru dovedirea acestora sê fă citați ca martóri la pertractarea principală următorii: Dr. Iancsó Benedek, dir. gimnazial aplicat la presiđuul ministerial; redactorul lui „Pester Loyd“ Veigelsberg Leo junior; proprietarul și redactorul lui „Budapesti Hirlap“ Rákosi Ienő, locuitor în Budapesta; istoricul Kóváry László și profes. de universitate Dr. Márky Sándor, locuitori

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Jertfa.

De Z. Bãrsan.

(Continuare.)

La un colț de stradă se întâlni cu un omoscut. Acesta fôrte vesel îl strinse în brațe și-l rugă să-i dea un franco până peste un ceas.

Fără să mai aștepte vre-un răspuns îl luă de braț, îndrugându-i verđi și uscate. Eugen nesciind ce mai face se lăsă duse de acest ticălos și simția o óre-care țurare, că a găsit pe cine-va, cu care se vehimbe o vorbă.

Se pomeni într'o tavernă. Fum, rîsete, cântece, ciocniri de pahară, urale, tóte se amestecau aci sub masca desfrãului. În fund pe o scenă ce se olătina jucau nisce femei pierdute. Era veselie aci, o veselie nebună, cuib de alinare pentru cei-ce nu mai cred în șórte și nici în puterea cerului.

Eugen se entremură și voi să plece. Cunoscutul însă îl oprí, aducându-i aminte de francul pe care bietul Eugen uitase, că i-l împrumutase pe drum.

Stai, are să vie acuma Gogu N. cu parale. Până atunci să bem ce-va:

Hei, băste... vin!

După primul pahar Eugeniu simți, că-i e sete. Își mai turnă încă trei unul după altul. Femeile cari jucau i-se páreau acum frumóșe ca nisce nimfe eșite din spuma mării. Mișcările lor îl faceau să tresară și chiuiturile vesele ce le scoteau din când în când îi umplea sufletul de viață.

Vin, dá-ne vin, strigă el băiatului care se uita fôrte curios la mosafrul acesta stângaci.

Intr'acestea una dintre femei se aședă lângă el. Eugen simți, că plutesc într'o barcă pe un lac liniștit și se légănă ușor, o légănare care-i deștepta o senzația móle, dulce, înbătătoare. Se uita în ochii ei cu drăgoșe și i se párea, că nu mai e singur pe lume; risul ei vesel îl încăldia, vinbele ei îi páreau o melodíă ceréscă și când cu

o mișcare bruscă ea apucă paharul strigând: vivat!... el simția, că-i o nebuníă să te mai întristeți când viața îți dá vin și femei.

S'a bătut vin mult și Eugen cum nu mânucase nimic, s'a înbêtat. Ș'a lăsat capul pe masă și era gata să adormă, decă femeia de lângă el nu l'ar fi șgduit întrebându-l de ce e trist.

De ce e trist?...

La întrebarea asta avú un moment de ougetare limpede. Își aduse aminte de mamă-să, și-apoi figura uricióșă a gazdii îi apáru dojenitoare. Tresări o clipă căs-când ochii și-apoi cădú într'o tristețe care-l chinuia.

— Ce ai, bobocelule, ești amorezat, ai?? Ce-i cu tine, îi dîse femeia de lângă el, hai să mai bem și să uităm, vivat!...

Goliră din nou paharele și cădú pe pieptul ei covârșit de beție, de obosélă și de durere.

Un colț al creierului îi mai tráia încă, un colț, care-i arăta viața și-l făcea să se

îngrozéșă, care-i spunea, că e singur, că n'are pe nimeni, că e nenorocit.

În momentul acesta, femeia strângéndu-l pătimaș în brațe își lipi gura de urechea lui și-i șopti:

— Ce-mí dai să te fac fericit?
 El tresări ca ars de un fier roșu și ridicându-și capul o privi extaziat, nebun aprópe.
 — Sê mă faci fericit?..
 — Da, ce-mí dai..
 — Êtä, dîse el, êtä ce-ți dau, și începú să ridă desfăcându-și cămașa dela piept. Era un ris, care te îngrozia, un ris de nebun, căruia i-a spus cine-va în glumă că-i împérat.

Își smulse cruciulița dela gât, rupând lăntșorul de care era atárnatá.

Toți începură să ridá și Eugen rídea și el, căci simția că-l răcoresce risul.

Cunoscutul care fusese ocupat cu o altă femeie în partea dreptă a mesii se apropie de Eugen și-i smulse cruciulița din mână:

în Clușiu; judele de trib. în pensiuie Iosif Sterca Șuluțiu de Cărpiniș, biograful lui Ianou, locuitor în Sibiu, și în fine Nic. Densușianu, membru coresp. al Academiei Române, istoriograf, locuitor în București, ca oameni pricepători, deosece cu aceștia va fi dovedită perfecta integritate de caracter a marelui Ianou, ilegalitatea atacului îndreptat contra lui, adevărul istoric și motivarea faptică a punctului de vedere susținut în productul de presă încriminat de retorsiune.

9) Preagrațiile rescripte ale Majestății Sale imperiale și apostolice, îndreptate către deputațiunile națiunii române, la cari în mai multe rânduri a luat parte și Ianou în anii: 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, cari rescripte se află în arhiva curții imperiale. Aceste spre a se documenta, că din locul cel mai înalt a fost recunoscut, cumcă lupta de apărare a poporului român dela 1848, condusă de Ianou, a fost lupta fidelității către tron și a egalei îndreptății naționale, în urma acestora, punctul de vedere al articolului încriminat pe lângă Ianou și contra atacatorilor lui, este punctul de vedere care corespunde legitimității și libertății.

10) Folia oficială „Wiener Zeitung” din anii 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, care cuprind în sine aceste înalte rescripte, și în deosebi cel din anul 1849 Febr. 25, cari adevărate conduita generală a lui Ianou în decursul revoluției și după aceea și în special stima lui față de ordinul conferit lui și față de alte distincțiuni, deosece cu aceste va fi dovedit adevărul istoric și legalitatea punctului de vedere al articolului încriminat.

11) Rescriptul prințului de Schwarzenberg, fost guvernator al Transilvaniei către Avram Ianou din arhiva țării, în care se dă expresiune celei mai înalte recunoștințe, apoi raportul oficial al căpitănului împărătesc și regesc Gratz de despre rolul lui Avram Ianou datat din 10 Ianuarie 1850 și prezentat baronului Wohlgemuth, guvernator suprem al Transilvaniei sub Nr. 3013, spre a dovedi, că articolul încriminat, care vrea să apere prin proteste publice pe Ianou contra atacurilor oficialilor publici, apără adevărul istoric și legal când tinde a obține satisfacția în persoana lui Ianou campionului tronului și al libertății naționale.

12) Testamentul lui Avram Ianou dela „Asociațiune” spre a dovedi, că Avram Ianou și-a testat averea națiunii române spre a cresce luptător pentru drepturi și astfel precum în viață, așa și după moarte, a binemeritat pentru națiunea sa. Autorul acusat al articolului pe drept a provocat tinerimea să protesteze în public contra atentatelor comise de către ministrul de interne și de către subprocuror.

Fără producerea acestor dovezi apărarea este anihilată. Cer prin urmare să se cetească toate documentele, să se asculte martorii și esperții. George Novacovicu.

Răspunsul Tribunalului.

Dela tribunalul regesc ca judecătorii criminală.

Nr. 9631—901 bf.

Decis.

Propunerea dată sub Nr. prezent ou privire la procurarea de probe noue în afacerea penală, ce se află în curs în contra lui George Novacovicu pentru delict de agitare, o resping pe basa §. 288 din procedura penală.

Fiind-că:

întru cât se intenționează aprecierea caracterului lui Avram Ianou și a rolului său istoric prin datele istorice cerute, respective prin acte și prin martorii, respective esperții propuși de-a fi ascultați, — nu se poate admite propunerea, deosece de-o parte probele cerute nu pot forma obiectul procedurii judecătorești actuale, după ce Avram Ianou respective numitul (hozărtortzoja) (§. 25, art. de lege XVIII: 1848) nu figură ca parte ofensată; de altă parte acesta este cu desăvârșire irelevant în rezolvarea afacerii, pe câtă vreme obiectul acuzei îl formăză cuvintele agitătoare cuprinse în articolele încriminate scrise de acusatul George Novacovicu.

Actele pertractării finale ținută în afacerea delictului de defraudare contra lui Titu Liviu Albini la tribunalul regesc din Alba-Iulia, ordonanța Nr. 426/95 dată de ministrul de justiție și alte acte cuprinse în propunere, sunt procurate deja.

Decisiunea această a mea vi-se comunică cu observarea, că conform §-lui 288 din procedura penală, propunerea se poate repeta cu ocaziunea pertractării finale.

Clușiu, 4 Oct. 1901.

Br. Szentkereszty Zsigmond m. p. președ. curții cu jurați.

D-lui Dr. Amos Francu, avocat,

în loc.

La plăcinte înainte...

Ni s'a trimis mai demădă la redacția din Viena un număr al ziarului „Jüdisches Volksblatt”, în care era publicată faimoasa corespondență din București cu lacrimile preținșilor pompieri jidan, cari ar fi luptat și ei la 1848 alături cu Români, însă la desvârșirea monumentului n'au fost poțitiți, pentru-că — erau Jidan.

Am publicat numita corespondență în traducere, pentru-ca să aibă de ce ride publicul, căci nu credem să fi fost unul printre cetitorii noștri, cari să fi crețut un moment măcar, că la acea luptă eroică de pe Dealu Spierei ar fi participat vr'un Jidan.

Totă corespondența n'a fost decât un „ballon d'essai”, căruia i-a dat drumul un inventios corespondent israelit, ca să aibă de ce să lega, acuzând pe Români, că sunt antisemiți și răsplătesc cu persecuțiuni serviciile credincioase din timpuri de restriște.

După răsboiul jidovii sunt cei mai lăudăroși, că așa și așa s'au luptat ei și au tăiat și strépus pe dușman de nu s'a ales nimica din el. Inainte de răsboiul însă vitejia lor este destul de cunoscută. Nici o nație nu fuge așa de tare de arme, ca și jidovii, ér apucăturile lor, ce le întrebuintează în toate țările, pentru a scăpa de serviciul militar, au ajuns proverbiale.

Interesantă este în privința această petiția jidovilor din comuna Leova, depusă în ziua de 1 Iulie 1865 pe biroul senatului din București, cerend liberarea dela serviciul militar pe motivul, că „după-cum noi Evreii în general suntem nisce fricoși, cari nu scim să împușcăm nici măcar un iepure — motiv pentru care ne-am pierdut patria și gemem de 2000 de ani într'o situație inferioară tuturor — noi nu putem fi țării folositori ca soldați”.¹⁾

După răsboiul din 1877/78, România, strinsă în chingă de hotăririile congresului din Berlin, influențată la rândul său de Crémieux prin Waddington și alte slugi ale jidanilor — n'a avut încătrău și acordă drepturi civile și politice unui număr de 900 jidan, cari au fost trecutși ei Dunărea, ca croitori, ceprăzari și alțfel de meșteșugari. În front însă au fost foarte puțin, așa că după statistica oficială se scie, că în răsboiul pentru independența română a cădut pe câmpul de luptă un singur jidov, anume Ianou Famburg din reg. 7 de linia, și au dispărut într'o luptă patru: Ianou Ștrul, Bercu Ianou Ițo Israel și Moșil Finkelštajn din reg. 13 de dorobanți²⁾.

Cu toate acestea în intrunirile pe cari le țin jidovii din România și prin organele de presă, în cari ei dominéază, meru tipă, că și-au versat sângele pentru independența țării și totuși ei sunt astăzi esclusi dela drepturile politice.

Drepturi politice!

Unde ar ajunge țera, decât li-s'ar acorda și aceste drepturi, când ei chiar și fără drepturi dominéază, ér dintre cei împământeniți, unii au proprietăți rurale până la întinderea de 1/2 milion pogone, așa că deputatul din „Reichsratul” vienes Schneider, care mersese anul trecut în România, să vadă, ce a adevărat din persecuțiile contra jidovilor, a rămas uimit, când i-s'a spus, că dela lași în sus toate pământurile pe o întindere de mai multe ore, mergend cu trenul accelerat, atât în stânga, cât și în dreapta liniei, sunt proprietatea unui singur Evreu.

Dér să lășăm această și să ne întörcoem la pretinșă vitejiă a Jidovilor, pentru-că avem analogie pentru așa ceva și în alte țări.

Așa la anul 1816 M. Hess, profesor la șoola reală israelită din Frankfurt pe Maina scoria, ca despre un lucru notoric, că în lupta dela Waterloo au cădut 55 ofițeri

¹⁾ „Archives israélites” 1865. Apud Drumont „La France Juive”.

²⁾ Veďi „Voința Națională” dela 30 Noemvrie 1897.

jidan din Landwehrul prusian. După datele oficiale ale ministerului de răsboi prusian numărul ofițerilor prusieni, căduți în campania dela 1815, se ridică la cifra de 106, din cari 19 erau ofițeri de Landwehr și aceștia toți nobili, afară de unul cu numele Meissner din reg. 6 de Landwehr. Cu toate acestea Hess a îndrăsnit să afirme și după el alții până în zilele noastre — căci ajunge să spună unul o minciună, apoi aceea se citéază în sute de variațiuni până la sfârșitul veacurilor, — că din ofițerii de Landwehr, cari au cădut la Waterloo, 55 erau Jidan. Cum au putut să cadă 55 Jidan, când de totul erau numai 19, această numai aceea o pot înțelege, cari sciu, cât de bine se pricepe neamul lui Israel la falsificarea cifrelor. De altă parte este cunoscut, că în anul 1813, Jidovii din Prusia au oferit sume enorme, pentru-ca să scape de Landwehr, motivând oferta lor cu argumente analoge cu cele ale coreligionarilor lor din Leova: „Nu am fi facut această ofertă, decât nu am fi convinși, că în timpurile actuale, nisce muerotee (Memmen) lașe nu pot aduce nici un serviciu, ér 12.000 de taleri pot ajuta foarte mult”.³⁾

După acestea va soi fă-care, cumtrebuie să aprecieze corespondența din București, în care se vorbesce despre pompierii jidovi, cari ar fi luptat la 1848 pe Dealu Spierei.

N'a fost acolo nici un Jidov!

Delaletca.

Alegerea din cercul Vințuii de sus.

— 14 Octomvrie 1901.

Onorată Redacțiune!

Vă rog să binevoitiți a publica aceste șire despre alegerea din cercul Vințuii de sus, de care se ține întreg soanul Arieșului. În acest cerc sunt și multe comune românești, ai căror locuitori fiind grănițeri au mulți dreptul de vot. Oamenii din soanul Arieșului țin mult la alegeri, așa încât nu-i poți abate dela urnă mai ales decât ne aducem aminte, că în rândul trecut au primit câte 15—20 fl. uuul.

Acum însă au pățit'o, căci n'au căpătat nici papricaș și s'au reintors dela alegere lipiți de fόμε și uscați de sete dimpreună cu unii preoți și învățători rătăciți. Așa a pățit'o și învățatorul din Măhaciș Ioan Pop, posibil pentru-că n'a dus steagul ca de altă dată.

Intrebat fiind un Hidișan, că de ce pierd timpul scump cu alergături pe la alegeri, a răspuns, că decât popii merg înainte, apoi turma încă merge după păstor (adecă, preoții Ioan Creția și Timocha acest din urmă a desfășurat mare zel pentru a duce pe oameni la urnă).

Printre cei rătăciți au mai fost și preotul Cicăului Pop, al Hărăstășului Giurgiu, și învățatorii Horvath din Ormeș.

³⁾ Alfred Frh. v. Eberstein „Hervortreten des Judenthums” Wiesbaden 1-93 pag. 9.

— Hm, o idee, dișe el, și plecă în plecându-se pe uși.

Eugen cădu cu capul pe masă și adormi.

Femeile plecară la alte mese.

Se făcu un moment de liniște în care ceasornicul nepăsător de ce se petrece în lumea asta, își făcu datoria, spunend atât nenorocților cât și celor cari sunt veseli, că mai sunt două ceasuri până la miezul nopții.

Peste o jumătate de ceas cunoscutul se întörse, plăti consumația, îl trezi pe Eugen, îl luă de braț și plecară, dând peste toate scaunele.

Aerul răcoros al nopții îi mai desmeteciră. Îi dădu lui Eugen cinoi franco și-l trimise acasă într'o birje, avend atâta prevedere și bunătate să-i plătescă birjarului înainte.

Eugen s'a trezit în pat în gura gazdesii:

— Hei boerule, faci chefuri, bravo!

— Ia să vedem acum cu chiria cum stăm?

Îl caută prin buzunare și găsi 21 de

franci. Luă două-deci din ei și după ceipuse pe celălalt la loc, plecă.

Dela cărciuma din față un glas răgușit însoțit de un scârțait de vioră îngâna încet:

Folie verde lin pelin
Numai eu n'am cui să 'nchin
Că sunt singur și's strein.

II.

Sunt unii oameni, cari nu pot să pășescă drept spre ținută cu toate c'o ved limpede înaintea ochilor. Eugen din nenorocire făcea parte din acestia. O curiositate ușuratică l'a făcut întot-déuna să se abată dela calea cea mai scurtă, dornic să scie totul, să cunoască toate colțurile acestei vieți. Eită de ce n'a putut să ajungă vre-odată la un punct ca să potă dișe: am totul..., de-acum sunt mulțumit.

Faptul acesta îl vedea mai limpede, când se gândia la un fost al lui prietin, tovarăș nedespărțit din copilărie și până mai acum cățiva ani.

Au terminat liceul amândoi. De-odată s'au înscris la facultate.

Își aducea aminte de unele seri, când

amândoi la gura sobei vorbiau despre viitor. Îl asculta cu oare-care temere când dișea: „Lasă, vom eși și noi de-asupra necazurilor”. El vorbea cu încredere; astăzi el era avocat, era însurat și dișea, că-i și fericit. Eugen rămase același..., un fel de vagabond.

Așa sunt unii, născuți într'o zodie norocoasă...

A părăsit facultatea neavend mijlocele necesare. A suferit mult din cauza caracterului său mândru și vecinic nemulțumit. Toate durerile lui le îndura cu resemnare, dér se simția cu totul zdrobit când se gândia la sêraca mamă-sa, care aștepta din moment în moment să ajungă ceva.

N'a ajuns... și mamă-sa a murit nemângăiată.

Rămăsese cu totul strein pe lume. N'avea nici măcar un prietin, căruia să-i deschidă inima. Simți atunci un dor de-a se destăinui cui-va, chiar și însuși; începuse să scrie.

Locuia într'o mausardă sêrăcăcioasă. Patul său era făcut dintr'o saltea de paie

întinsă pe-o laviță de lemn. Mai avea o masă și..., dér ce ne pasă nouă.

Într'o noapte de Septemvrie, care i-a rămas adêno întipărită în suflet, s'a simțit năpădit de gânduri, încârocat de amintiri, neliniștit de nenumărate impresii, cari îi deschideau zări noue, pe cari nu le mai veduse până atunci. Luna ce ajunsese în dreptul ferestrii i-se părea vie, un cap de fecioră palidă ce sta să-i vorbescă. Atunci i-s'a părut că vremea s'a oprit în loc și vedea un drum lung acoperit de mărașin și de flori, luminat prin unele părți întunecate prin altele. La un capăt al lui vedea un copilăș drăguț privind zimbitor spre cer, ér la celălalt capăt un moșneag cărunt stând gânditor pe marginea unei gropi.

Luă condeiul și începuse să scrie patru întâia-ora în viața lui. „Poema vieții”, așa era titlul lucrării.

A doua zi când răsăria soarele se lășă zdrobit pe saltea cea de paie și avu un somn lung și sbuciumat, din care se trezi obosit și cu durere de cap chinuitoare.

(Va urma)

niș și Toma din Ciugudiul inf. favoritul solgăbirului.

Cu alegerea acésta au căpătat minte și Români noștri, căci au vădut cum sunt trași pe sfărâ, li-au promis și nu li-au dat nimica, acum dic, că la alte alegeri noi or gendarmii nu i-ar mai duce.

In fine notez, că preoții din acest oero — ou excepțiunea celor amintiți — s'au purtat cinstit și n'au alergat după „milă“, precum se vede, că au făcut în alte oeruri.

Observatoriul.

SCIRILE DILEI.

— 4 (17) Octomvrie.

Majestatea Sa monarchul a plecat erî dimineța din Viena la Gödöllő, unde va rămân până la finea lui Octomvrie. Din 21 Octomvrie începând monarchul va da în fiă-care Lună și Joi audiențe.

Regele Greciei va sosi la Viena în ziua de 2 Novembre și va petrece acolo oinoi zile. De aici se va duce la Sinaia să facă o visită Regelui Carol. Sosirea Regelui Gheorghe este așteptată la Sinaia pe ziua de 8 Novembre st. n. Curtea regală română va petrece la Sinaia până la 23 Novembre st. n.

Un accident al metropolitului Ciupercoviți. Cetim în „Bok. J.“ dela 15 Octomvrie: „Erî după amiazi bérânul metropolit Ciupercoviți a asistat la ceremonia funebă a consilierului de curte Wislocki. După terminarea ceremoniei, ce s'a oficiat în biserica catolică, metropolitul a vrut să se suie în echipagiul său, ca să întorcă la reședință. Din cauza miopiei sale însă a căloat rên, când a vrut să pună piciorul pe scara trăsului, și cădă la pământ. Mai multe persône au sărit în ajutorul lui și ridicându-l în trăsura, a putut să se întorcă acasă fără să i-se fi întâmplat ceva, afară de spaima, ce a suferit-o.

Sciirî economice din România. In rapôrtele consulare austro-ungare asupra mișcării comerciale din România se scriu următoarele: Recolta din anul acesta, care a fost relativ destul de bună, ar pute contribui la ameliorarea situațiunei comerciale, dăr fiind-că esportul de cereale stagnéză, dispoșiția generală este deprimată. Printre omercianți domnesc mare nemulțumire din cauză, că băncile din Bucuresci nu sprijinesc comerțul. Situația așa-dăr cu tótă recolta bună nu și-a redobândit soliditatea, ce o avea înaintea crizei, este însă cert, că în decursul crizei au dispărut de pe piață firmele slabe și necinstite. Acele firme, oarî au eșit din criză, ce e drept nu sunt tôte solvabile, dăr majoritatea lor a dat dovedi de soliditate și sunt vrednice de prevenirea, cu care sunt întâmpinate de cãtră firmele din străinătate. Mișcarea comercială a început deci a deveni mai via.

Societatea „Egyetemi Kör“ a universitarilor maghiari din Budapesta a dat un banquet în onorea rectorului său Dr. Vassey Tamás. Cu acésta ocaziune s'a pus baza unei apropieri intime între universitari și profesori, ceea-ce lipsia până acuma la universitatea unghurescă. La acest banquet i-s'au făcut ovațiuni mai ales decănu-lui faulțății juridice Dr. Victor Concha, ale căru principii creștinesci sunt cunoscutte cetitorilor noștri din discursul său ținut la deschiderea anului școlar universitar, din care am relevat și noi câte-va părți marcante.

Carantină la Constanța și Sulina. Vaporul „*Regele Carol*“ sosit Duminecă în Constanța avea pe bord doi pasageri, cari pleaseră cu dece zile înainte din Smirna. Unul din ei, Michail Affendulis, a rămas în Constanța, unde va fi supus unei observațiuni, celalalt, un băiat de 14 ani, numit Moses Wechsler, a plecat spre Botoșani, după-oe a fost desinfecat atât el, cât și bagajele lui. — Direcțiunea serviciului sanitar din Sulina a informat telegrafic direcțiunea generală a serviciului sanitar, că omercerele englese „City of Hasting“, ple-

cat din Messina la 3 Octomvrie și „Thomas Weynau“ plecat din Alexandria în aceeași zi, au sosit la Sulina. Aceste două vapóre au fost supuse carantinei. Vaporul engles „Rersby“ plecat în ziua de 7 Octomvrie din Port-Said, sosit la Sulina cu un echipagiū de 26 ómenī, a fost de-a-menea reținut în Sulina, pentru completarea carantinei de dece zile.

In prăvălia G. I. Erenie, strada Hirscher, lângă Mutzig, au sosit: oel mai bun cașcaval de munte cu prețul cel mai efin, en gros și en detail; ȫilnic sosesc transport de struguri, Chitre sosesc în fiă-care sêptemână odată, precum și în fiă-care Joie și Vinere somn prôspêt 1 kg. 70 cr. Salam de Bsașov prima kigr. 1 fl. 30 cr. Ierie negre moi prôspete, bon întreg, 1 kigr. 11 fl., 1 deca 12 cr.

Răsboiul din Africa-de-Sud.

Lord *Kitchener* a trimis trupe mari, cu patru generali englesi în contra lui *Botha*. Ei vor să impresóre pe *Botha* în munții răsăriteni ai Transvaalului și să-l prindă.

Un detașament engles a ocupat deja *Piet-Retief*, ér detașamentele lui *Botha* s'au retras. Grosul trupelor englese tăbărăsc în pădurile dela *Pongola*. *Botha* s'a așezat spre sud de linia *Vakerstroom-Piet-Retief*. Generalul engles *Bruce Hamilton* urmăresce carăle Burilor, cari ziua stau ascunse, ér uőptea fac drumuri mai departe cu transporturile necesare. Ele nu pot fi vėdute din cauza negurilor mari. Burii sunt bineșor impresurați la nord, ost și sud de Englesi.

Despre cruđimile lui *Kitchener* în colonia Capului și despre efectul ce l'au făcut în Londra, se serie următoarele:

Generalissimul *Kitchener* a lăsat să fiă judecat la mórte comandantul bur *Lotter*, sentința a fost confirmată și eșcutată.

Lotter era, ce-i drept, proprietar de pământ în colonia, dăr s'a născut în statul liber Orajje, unde posedă și o fermă mare și din partea guvernului Orangean a fost numit comandant. Tôte silințele lui *Lotter* de a dovedi, că el nu e supusul coloniei, n'au folosit nimic. El fū osindit la mórte pe basa mărturisirilor false ale unui spion polițienesc. Prin condamnarea și eșcutarea lui *Lotter* Englesii au dat dovedi de multilateralitate lor în aplicarea de pedepse.

Un tiner olandes, care nu implinise încă 16 ani și care cu insuflețire s'a înrolat în trupa lui *Lotter*, a fost prins de Englesi. Din cauza tinerețelor tribunalul l'a recomandat în grația lui *Kitchener*, ér *Kitchener* i-a schimbat sentința de mórte cu închisóre pe durata răsboiului; înainte însă de a fi închis i-s'au aplicat în public 25 lovituri de bețe. *Kitchener* vré a-a-dăr să stîrnescă prin lovituri de bețe patriotismul și ura contra Britanilor din Olandesi și Buri.

Eșcutarea comandantului *Lotter* va da prilej lui *Botha* de a-și realiza amenințarea făcută mai deunăzi, că atecă la cruđimile Englesilor va răspunde cu aceleași mēsuri. Prin acésta s'ar fi început deci periodul teribilului *răsboiū de rășbunare*, pentru care răspunderea cade exclusiv asupra Englesilor. Chiar și ȫiarele conservative englese fac atent guvernul, să nu recurgă la mijlócce atât de extreme, fiind-că Anglia nu se poate opune la aceea, ca lumea întreă s'ou califică de semi-sălbatică, și ar fi lucru grozav, ca reputația de până acum a Angliei să fiă murdărită prin mișelile, ce se fac acum în Africa-de-Sud.

Étä, de es., ce serie „*Daily News*“:

„Sciirea, că *Lotter* a fost judecat la mórte și eșcutat este grozavă, fiind-că este primul cas când un prisionier bur móre în chipul acesta. Păriții oficerilor englesi, cari se află în mările Burilor, cu gróză vor privi în viitor scörtea fiilor lor. Chiar și în cazul când *Lotter* ar fi fost rebel, trebuiau să se păzescă de eșcutarea lui. Brutalitatea nemilósă de a pedepsi cu lovituri de bețe pe tinerii răsculați, e cea mai înflorătóre din câte s'au întâmplat vr'odată sub domnie englesă. Purtăm răsboiū în

Africa-de-Sud, fiind-că am voit să impiedecăm snopirea negrilor și acum noi suntem, cari învățăm pe negrii cum trebuie bătúți cu bețele prisionierii albi“.

Dăr și în alte părți Englesii s'evărșesc cruđimī ne mai pomenite. D-na *Cremer*, soția unui Bur distins din Orajje, care a fost prisionieră în castrul dela *Kroonstad* și care mai târziu și muri acolo, a istorisit în ce chip grozav a ajuns în castru. A fost prinsă pe la începutul lui Iunie de Englesi și dusă cu'n mare transport la *Kroonstad*.

La *Graspan Buri* au atacat transportul și Englesii au dat jos de pe caré pe femeile și copii burī, i-au pus dinaintea lor și astfel s'au apărât de glónțele bure; apoi de după capul și de sub brațele femeilor pușeau asupra Burilor. Numai decăt 8 femei și 2 copii au cădú de glónțele prôpriilor lor frați. Când vėdura Burii acésta, cu strigăte sălbatece și arđșud de fură năvăliră asupra Englesilor lași și infami și cu patul pușcoilor uociseră aprópe întreă cétă de soldați miserabili. Voiră apoi să ia femeile cu ei, dăr n'avară timp, fiind-că o trupă mai mare englesă veni și trebuiă să se refugieze.

Ce ȫice la tóte acestea Regele *Eduard VII*, ce ȫice *Wilhelm II* și tótă Europa „civilisată“?

Teatru german.

Aséră d-ra *Bársescu* a jucat rolul principal în drama „*Die Tochter des Herrn Fabricius*“ de *Wilbrandt*.

In acest rol artista a dat proba cea mai strălucită de perfecțiunea la care s'a avéntat, înfățișându-ne icóna cea mai sublimă a unei inimi de aur, care din încercările cele mai grele ale sorței sale, pentru cari ea n'a purtat nič o vină, a eșit curată și învingătóre.

Agatha Stern avú nenorocirea să-și pėrdă pe tatăl său încă de pe când era în fașe și să fiă părăsită de mama sa, care ducea o viață ușoră ca cãntărăta. Mai fū lovită de sorțe și prin mórtea prea timpuriă a soțului ei, care nič nu ajunse să-și cunoșcă copilul.

Cu tótă sėrăcia *Agatha* ducea o viață esemplară, agonisindu-și până de tóte ȫilele ca contabilă la o fabrică.

Toocmai în momentul, care semnala o întócere spre bine în viața ei, oferindu-i generosul stăpân al fabriciei o deosebită îngrijire pentru familia ei, întâmplarea a voit ca ea să afle pentru prima-óră, că tatăl său nu e mort cum a cređut, ci că trăesce și toocmai s'a reĩntors din temniță după 24 de ani.

Fabricius, tatăl ei, devenise victima vieței destrăbălate a soției sale și a propriei sale ușurințe, după-oe fū părăsit și isgonit de ea.

Agatha Stern nu vrea să cređa, că oel ce a abia părăsise temnița și ajuns din întâmplare în locuința ei, își vėduse portretul din tinerețe păstrat pe masă, era în adevér tatăl ei. In cele din urmă însă dovedile aduse de el trebuiă să o convingă despre acésta.

Lupta cea mare sufletescă a tinerei femei de-o parte ou sféla și frica ei de-a se recunósce dimpreună cu fiul său ca fiica unui tată criminal, de altă parte ou simțl ei fiesc, ce se mărginise până acuma numai la adorarea portretul tatălui ei cređut mort, precum și ou simțul ei de datoriă fiéscă, acésta luptă títanică a fost, putem ȫice, punctul de culminațiune al prestațiunei artistice incomparabile, cu care ne-a ținut încuțasată resufierea d-ra *Bársescu*. Utisem că total se petrece pe scenă, căci adéncă emoțiune în mimioă și predare și însă-și lacrimile artistei erau adevérate.

O asemenea scenă s'a repețit și în actual din urmă, când tinéra femeii, care acum era cerută în casetoria de însuși fabricantul, a mărturisit în public că este fiica lui *Fabricius*, căci n'ou lăsa inima să sufere nič un moment ca tatăl său nenorocit să fiă din nou condamnat pentru o neînțelegeră și fără vină. Mărturisirea ei îl scápă și încheiă lanțul suferințelor ei prin aceea, că fabricantul rămase credincios inimii ei de aur. De tot mișcătóre a fost scena în care *Fabricius* spre a nu se pune în calea fericirei fiicei sale și a micului său nepot, negă că i-ar cunoșce, ér fiica sa spre a-l îndupleca duse la el pe copilul ei, ca să-l rógce să nu-i mai tăgăduescă.

D-ra *Bársescu* a fost sublimă și în acésta scenă, ér publicul nu mai înceta ou aplausele.

Intre membrii trupeī, cari au concurs în acésta piesă este de remarcát *Iulius Se-*

ger ca *Fabricius*, care și-a priceput și pre-dat rolul bine.

Teatrul a fost plin. Ađi se va reprezenta, cum scim, „*Der Sohn der Wildnis*“, de *Halm*, după care admiratorii artistei vor lua parte la o oină table d'hôte în restaurantul dela vila *Kertsch*. Măne ultima reprezentațiă, „*Die Heimat*“ de *Sudermann*.

Nou abonament

la

Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Octomvrie st. v. 1901

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii foiei nōstre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 coróne; pe șése luni 12 coróne; pe trei luni 6 coróne; pe o lună 2 coróne.

Pentru România și străinătate: pe un an 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50

Abonarea se pôte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea.

SCIRI ULTIME.

Constantinopol, 16 Octomvrie. Comitetul tinerilor turci s'a prezentat la ministrul frances de esterne înmânându-i o petițiă, în care spun, că a sosit momentul oportun de a se cere dela Pórta realizarea reformelor promise.

Amsterdam, 16 Octomvrie. Din *Helversum* sosesc sciirī, că președintele *Krüger* s'a îmbolnăvit grav.

Budapesta, 17 Octomvrie. In *Pinzehely*, unde alegerea fusese suspendată, a fost ales erī *Ratkay*, ko-suthist cu o majoritate de 474 voturi față cu caplanul *Szücs* din partidul poporal.

DIVERSE.

Din muncitor milionar într'un an. In Mexico de present se vorbesce fórte mult despre un muncitor cu numele *Pedro Alvarado*, care descoperind o mină bogată, în timp de un an a ajuns milionar. Cam înainte de acésta c'un an *Alvarado* locuia în *Parral*, un oraș în statul *Chihuahua*, și purta și el, ca și alți muncitori, sandale, ér astăzi are pe lună un venit de peste 800,000 coróne. După cum spune un proprietar de mine din America, *Thomas Welch*, care în fiă-care ȫi convine ou norocul muncitor, căștigul curat începând cu luna Noemvrie an. trecut al minelor lui *Alvarado*, întrece suma de 6 milioane coróne. *Alvarado* își ține banii acasă, unde ȫilnic întreține ou pază o trupă de ómenī înarmați. El când merge pe stradă e păzit de opt ómenī înarmați, deóce totdeuna are la sine peste 800,000 coróne. *Alvarado* se îm-bracă după moda cea mai elegantă și lasă acum să i-se edifice un palat, care va fi cel mai pompos edificiu în Mexico și va costa vre-o 2 milioane coróne. Nu de mult milionarul *Alvarado* oumpără trei plane fórte scumpe pentru noul său palat. Pentru sėracii din *Parral* el va edifica un ospoiu mare și o biserică în valóre de mai multe ȫeci de mii. *Alvarado*, se ȫice, „lasă să sbóre dolarii“, adecă nu-i sgărcit și jert-fesce mult pentru muncitorii credinciosī, cu cari a lucrat el împreună mult timp. Muncitorii il stiméză fórte mult. Minele lui *Alvarado* în curénd vor deveni cele mai bogate, din câte s'au descoperit până acum în Mexico. Productul ȫilnic al minelor în curénd se va urca la 200 tone și căștigul lunar al lui *Alvarado* se va urca la 2 milioane coróne.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu.*

Reductor responsabil: *Trătan H. Fog.*

**Dela „Tipografia A. Mureșianu“
din Brașov,
se pot procura următoarele cărți:**

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauge
pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru
recomandatie.)

Scrieri școlare.

Cântul în școala populară de **Iuliu Pop**, învățator în Năsăud. Teoriă, praxă și cântări. Este o scriere întocmită pentru cei ce propun cântările. Prețul 60 b. (cu posta 66 b.)

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, ca îndreptar pentru cateheții, învățătorii și părinții, prelucrat de **Basilus Rafiu**, profesor la seminarul din Blășiu. Prețul 80 b. (cu posta 90 b.)

Gramatica limbii române, pentru școlile inferioare, prelucrată după sistemul fonetismului modern, de **Ioan Popiu**. Partea I. Etimologia. Edițiunea II. Prețul 50 bani.

„**Invățătura creștină**” sau **Catechismul mare** pentru tinerimea greco-cat. Edițiunea III. (1898). Cu binecuvântarea episcopului de odinioară al Gherlei, **Ioan Alexi**. Noua edițiune a apărut cu îmbunătățiri și e tipărită cu ortografia cu semne. Conține 284 pag., format 8°, e legată solid și costă cor. 1.60 (cu posta cor. 1.80).

„**Carte de cântece**” pentru tinerimea școlară adunate și aranjate de **Ioan Daria**. A apărut numai acum și conține: hore, marșuri școlastice și eroice, elegii, imnuri, cântece religioase și alte multe soiuri alese din cele mai frumoase și de cei mai vestiți poeți ai noștri. Costă 50 b. (plus 10 b. p.)

Legea de pensiu pentru învățătorii pop. din Ungaria. Prețul 44 bani (+ 5 b. porto.)

Oral general pentru școala română cu 6 clase și cu un singur învățator de **Georgiu Magyar**. Prețul 80 b. (+ 10 b. p.)

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor preparandiali, a învățătorilor și a altor oameni de școală de **V. Gr. Bogovan** prof. de pedagogie. Edițiunea III. Prețul 2 cor. 40 bani (+ 10 b. p.)

Scriptologia, sau modul de a învăța cetitul scriind. Îndreptariu pentru învățătorii la tractarea Abecedarului de **Basilus Petri** prof. preparandial pens. Prețul cor. 2. (+ 10 b. p.)

Curs practic de limba maghiară pentru școlile popor. rom. întocmit pe baza noului plan ministerial de învăț. de **Ioan Daria** cu concursul mai multor bărb. de școală. Partea I. pentru anul I-u și al II-lea de școală. Prețul 32 bani (+ 10 b. p.)

Sz. 2475—1901.

ukvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagy-ajtai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, közbírré teszi, hogy az „Albina” takaré- és hitelintézet brassói fioktelepe végrehajtónak Bozocán Tanásze, id. Buksa János és Szakács György végrehajtást szenvedők elleni 2700 korona tőke-követelés ugyszintén az ezuttal csatlakozottak kimondott Ardeleán Annának az árapataki 313 sz. tljkvben bekebelezett C 4, 5 alatti 376 kor. és 02 fillérben s jar. és az „Albina” tak. és hitelintézetnek fenti sz. tljkvben C/20 alatti 66 kor. és járuléka követeléseik iránti végrehajtási ügyében a nagy-ajtai kir. járás-biróság területén lévő az Árapatak (Előpatak) község határában fekvő az árapataki 652 sz. tljkvben foglalt A + 1886/4 hrsz. egész ingatlanra 191 kor., 1886/7. 1886/8 hrsz. egész ingatlanra 282 kor., a 313 sz. tljkvben foglalt A + 1832 hrsz. egész ingatlanra 30 kor., 1855, 1856, 1857, 1858, 1858/1 hrsz. egész ingatlanra 247 kor., 1899, 1900, 1901 hrsz. egész ingatlanra 163 kor. ban, a 745 hrsz. tljkvben foglalt A + 1918/1 hrsz. ingatlanra 08 korban, 329 sz. tljkvben foglalt 1636, 1637, 1638, 1639, 1640 hrsz. egész ingatlanra 38 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést az árapataki 329. sz. tljkvben C 11 alatti Szakács Györgyné sz. Pap Mária haszonélvezeti jogoknak sérelme nélkül elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901 évi Deczember hó 10 ik napján délelőtt 8 óraker Árapatak község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladotni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett ártolyammal számított es az 1881-ik évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű ebsmervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy.Ajtán, 1901 Augusztus hó 29 napján.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság

290.1—1.

Perényi Ferencz,
kir. abíró.

Abonamente

la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face ori și când pe timp mai îndelungat său lunare.

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Octomvre n. 1901.

Renta ung. de aur 4%	118.75
Renta de corone ung. 4%	92.85
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.30
Impr. cáil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	100.—
Oblig. cáil. fer. ung. de ost I. emis.	119.25
Bonuri rurale ungare 4%	92.45
Bonuri rurale croate-slavone	93.30
Impr. ung. cu premii	178.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	144.50
Renta de argint austr.	98.55
Renta de hârtie austr.	98.45
Renta de aur austr.	118.85
Losuri din 1860.	138.75
Acții de-ale Băncii austro-ungară	16.30
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	639 —
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	623.25
Napoleonori.	19.01
Mărci imperiale germane	117.25
London vista	239.—
Paris vista	95.05
Rente de corone austr. 4%	95.50
Note italiene	92.85

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Octomvre n. 1901.

Bancnota rom. Cump.	18.94	Vënd.	18.96
Argint român. Cump.	18.30	Vënd.	18.64
Napoleonori. Cump.	19.—	Vënd.	19.04
Galbeni Cump.	11.30	Vënd.	11.40
Ruble Rusesci Cump.	126 1/2	Vënd.	127 1/2
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.72	Vënd.	—
Scriș. foucl. Albina 5%	100.	Vënd.	101.—

„Gazeta Transilvaniei“

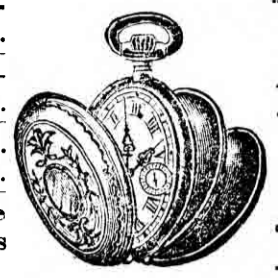
cu numărul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.

Ca în cele din urmă să facem concurență bazarului său mar-
fai de tîrg ieftine, am luat asupra-mi a face reclama unei din
cele mai mari Fabrici Elvețiene de orolôge și a vinde apröpe pe ni-
mic, după cât mai ajunge următoarele orolôge de buzunar cu mecanism
fôrte bun.

fl. 210) Un orologiu de nickel Ancker-Remon-
costă } teir c'un lanț frances suflat cu argint.
fl. 420) Un orologiu Remontoir de argint veri-
costă } tabl c'un lanț american, suflat cu arg.

fl. 470) Un orologiu Remontoir de argint verit.
costă } de Dame, c'un lanț engl. suflat cu argi.

fl. 11.—) Un orologiu Remont. de aur veritab de
costă } 14 carate impreună cu caseta de atlas
și cu un lanț elegant.

La fic-care orologiu se mai
dă cadou un etui de piele
și o ogîndiță de buzunar.

Pentru fic-care orologiu se dă o garanță de 3 ani.

Ceea-ce nu convine bucuros se schimbă cu altele său se înapnieză
banii, așa că nu- nici un risic. — Alte anunțuri de felul acesta sunt
imitații. — Comande se pot face cu banii gata său prin rambursă dela

— Depositul de orolôge și juvaericeale, en gros —

E. HOLZER,
Iiferant al Reuniunii amplöiaților da stat ces. reg. din Austria etc.
Karacovia, (Stradom 18, Austria).
— Cataloge ilustrate la cerere se trimite gratis. Se caută agenți.

TIPOGRAFIA
A. Mureșianu
Brașov, Tîrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădüt cu cele mai
bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot
felul de caractere de litere din cele mai moderne
este pus în pozițiune de a puté esecuta **ori-ce**
comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE IN AUR, ARGINT SI COLORI.	REGISTRE și IMPRIMATE pentru tóte speciile de serviciuri.
CĂRȚI DE ȘCIINȚĂ, LITERATURĂ ȘI DIDACTICE	BILANȚURI Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori, Couverts, in tolä mărimea.
STATUTE.	TARIFE COMERCIJALE, INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.
FOI PERIODICE.	PREȚURI-CURENTE și DIVERSE
BILETE DE VISITĂ DIFERITE FORMATE.	BILETE DE INMORMENTARI.
PROGRAME ELEGANTE.	
BILETE DE LOGODNĂ și DE NUNȚĂ DUPĂ DORINȚĂ și IN COLORI.	
ANUNȚURI.	

Comandele eventuale se primesc în biuroul
tipografiei, Brașov Tîrgul Inului Nr. 30, eta-
giul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Co-
mandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

A V I S.

Prenumeratiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potü face și reîno-
ri și când tela 1-ma și 15 a fia cärei luni.

Domnii abonati să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc
ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonetz dia nou să binevoiască a scrie adresa
lămurit și să arate și posta ultima.

Administrat. „Gaz. Trans.“

ANUNCIURI
(inserțiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrișorilor
administratiunii. in casul pu-

blicării unui anunciu mai mult
de odată se face scădémént,
care creșce cu cât publicarea
se face mai de multe-ori.

Administ. „Gazetei Trans.“

A.M.